

18.kapittel – Podet inn igjen (Jesaja kap.27;2-13)

Jesaja tar opp igjen lignelsen om Guds vingård (kap.27;2). Det gamle Israel var Guds vingård og Judas menn var hans *"kjæreste plantning"* (kap.5;7). De reagerte ikke på Guds nådefulle omsorg og frukten de bar fram var urettferdighetens ville og bitre frukt. Gud overgav dem til grusome og voldsomme fiender som gjorde vingården øde.

Men Gud vil straffe nasjonene og innsette sin Konge på sitt hellige berg, Sion (Salme 2). Vingården vil igjen bli plantet og omfatte hele jorden. Frukten vil denne gang være gode druer for de vil komme fra *"en edel vingård"* (kap.27;2). Kristus og de hellige vil herske med jernstav slik at menneskets synd ikke vil få anledning til å øke (v.3-5). Israel vi være Guds *"kjæreste plantning"* Blant de andre trær: *"I kommende dager skal Jakob skyte røtter, Israel blomstre og få skudd, og de skal fylle jorderike med frukt."* (v.6). De vil podes inn igjen.

"Ikke noe forstandig folk"

Proessen av å pode Israel inn igjen vil bli smertefull, men nødvendig. Gud slo Israel og tuktet dem med måte, men ødela dem ikke som han gjorde med Babylon (v.7-10). Ved straff vil Gud rense Jakob fra misgjerninger (v.9), for de mangler forstand (v.11). Han spredte dem ut over hele jorden, slik som han varslet ved Moses, men årsaken var for å tukte dem i steden for å ødelegge dem, selvom, som det pleier å være med Guds dommer, de gjenstridige tilintetgjøres i *"folkenes ørken"* (Esek.20;35). Ikke for deres skyld, men etter Guds løfter og hensikt, vil de igjen være hans *"kjæreste plantning"* som han vil plante i sin vingård: *"Det skal skje på den tid at Herren skal slå frukten av trærne, like fra Storelven til Egypter-bekken, og dere, Israels barn, dere skal bli sanket opp én for én. Og det skal skje på den tid at de skal blåse i en stor basun. Da skal de komme, de fortapte i Assurs land og de fordrevne i landet Egypt, og de skal tilbe Herren på det hellige berg i Jerusalem."* (v.12-13).